



AVIZ

**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind
completarea Legii nr.236/2006 privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr.209/2005
pentru modificarea și completarea unor acte
normative din domeniul proprietății**

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență privind completarea Legii nr.236/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.310 din 21.12.2006,

CONSLIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri :

1. Proiectul de ordonanță vizează, potrivit Notei de fundamentare, reglementarea în regim de urgență a acordării unui spor de dificultate de până la 50% din indemnizația corespunzătoare funcției sau, după caz, din salariul de încadrare, persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică alese sau numite care sunt implicate în mod direct în aplicarea legilor de restituire pentru o perioadă de un an.

Soluția intervenției legislative pe calea ordonanței de urgență în această materie este însă discutabilă, deoarece argumentările care însotesc proiectul nu sunt de natură a justifica pe deplin exigențele

prevederilor art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată, care statuează cerința existenței unei „situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată”.

2. Pe de altă parte, semnalăm că abordările propuse sunt insuficient elaborate sub aspectul consecințelor imediate la aplicare.

În acest sens, considerăm necesare anumite explicitări cu privire la conținutul unor conduite sau sintagme, cum este cazul stabilirii entității care stabilește quantumul sporului de dificultate pentru un ministru (consecința sintagmei „până la 50%” este că procentul poate varia de la 0 la 50%) sau cazul sintagmei „persoane care ... sunt implicate în mod direct” deoarece, teoretic, orice persoană care îndeplinește o funcție de demnitate publică și care conduce o instituție publică are atribuții în aplicarea legilor de retrocedare, fie în calitate de entitate investită cu soluționarea notificărilor (ministere, AVAS etc.), fie în calitate de unitate deținătoare (ministere, primării, alte instituții publice), fie de control (autorități special constituite, prefecti, subprefecti) și, ca atare, ar solicita acordarea acestui spor. De asemenea, odată creat un astfel de precedent, este posibil ca și alte categorii de persoane implicate în mod direct în aplicarea legilor de restituire să solicite reglementarea acestui spor, cum este cazul magistraților care judecă contestațiile depuse de notificatori. O altă consecință ar putea fi prelungirea *sine die* a soluționării notificărilor pentru acordarea sporului. Faptul că acesta este acordat pe durată limitată nu poate fi reținut ca argument, deoarece și în cazul sporului acordat funcționarilor publici implicați în aplicarea legilor de restituire prin Ordonanța de urgență nr.184/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr.44/2003, se fixase o durată limitată de acordare de 2 ani iar, ulterior, acesta fost prelungit.

3. La Articolul unic, la alin.(1) al art.III, întrucât sporul respectiv constituie o derogare de la prevederile Legii nr.154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, propunem reformularea părții de debut, astfel:

„Art.III. - Prin derogare de la prevederile Legii nr.154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, persoanele care ocupă funcții de demnitate publică”.

4. La alin.(2) și (3) al Art.III, din rațiuni de tehnică legislativă este necesar ca expresiile “alin.1” și “alin.1 lit.b” să fie redate sub forma “alin. (1)”, respectiv “alin. (1) lit.b”.

5. La alin.(4) al Art.III, pentru corectitudinea normei de trimitere este necesară înlocuirea expresiei “art.61” prin expresia “art.61 alin.(5)” întrucât alin.(5) al art.61 se referă la neacordarea sporului de vechime și altor sporuri.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 1790/22.12.2006